Resolutie van het Europees Parlement over de bevoegdheden van de Commissie (comitologie) (13 december 1990)

Caption: Resolutie van het Europees Parlement van 13 december 1990 over de uitvoerende bevoegdheden van de Commissie (comitologie) en haar rol in de externe betrekkingen van de Gemeenschap.

Source: Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen (PB). 28.01.1991, n° C 19. [s.l.]. "Resolutie over de uitvoerende bevoegdheden van de Commissie (comitologie) en haar rol in de externe betrekkingen van de Gemeenschap", auteur:Europees Parlement , p. 273.

Copyright: All rights of reproduction, public communication, adaptation, distribution or dissemination via Internet, internal network or any other means are strictly reserved in all countries.
The documents available on this Web site are the exclusive property of their authors or right holders.
Requests for authorisation are to be addressed to the authors or right holders concerned.
Further information may be obtained by referring to the legal notice and the terms and conditions of use regarding this site.

URL:
http://www.cvce.eu/obj/resolutie_van_het_europees_parlement_over_de_bevoegdheden_van_de_commissie_comitologie_13_december_1990-nl-c427826a-4eea-4d17-8472-bc2ef07edbea.html

Last updated: 15/09/2016

Resolutie over de uitvoerende bevoegdheden van de Commissie (comitologie) en haar rol in de externe betrekkingen van de Gemeenschap

A3-310/90

Het Europees Parlement,

— gelet op met name de artikelen 145, derde streepje, 155, vierde streepje, 113, 235, 228, 238 en 205 van het EEG-Verdrag en titel III (artikel 30) van de Europese Akte en de eerste daaraan toegevoegde verklaring,

— onder verwijzing naar zijn resoluties van 14 maart 1990 ([1]) en 16 mei 1990 ([2]),

— gezien het besluit van de Raad van 13 juli 1987 ([3]) en het verslag van de Commissie aan het Parlement van 28 september 1989,

— onder verwijzing naar zijn resoluties van 11 en 12 juli 1990 over de ontwerp-grondwet voor de Europese Unie, de Intergouvernementele Conferentie in het kader van de strategie van het Parlement voor de Europese Unie, het subsidiariteitsbeginsel en de voorbereiding van de bijeenkomst met de nationale parlementen over de toekomst van de Gemeenschap (de „Interparlementaire Conferentie") ([4]),

— gelet op artikel 121 van zijn Reglement,

— gezien het verslag van de Commissie institutionele zaken en het advies van de Commissie externe economische betrekkingen (A3-310/90),

A. overwegende dat zowel de Economische en Monetaire Unie als de politieke wil om tot de Politieke Unie van Europa te geraken de per definitie geldende doelstellingen van de Europese Gemeenschap vormen, zoals reeds herhaaldelijk naar voren is gebracht, en met des te meer recht nu de Europese eenwording het meest succesvolle antwoord vormt op de veranderingen in de internationale politieke situatie,

B. beklemtonend dat dit doel niet kan worden bereikt zonder wijziging van de institutionele structuur waarop een doeltreffend en rationeel functioneren van Europa is gegrondvest,

C. erop wijzend dat, afgezien van het aspect van doeltreffendheid, bij het institutioneel stelsel dat tot stand zal worden gebracht tevens zal moeten worden uitgegaan van een interne dialectiek waardoor de democratie en de verdere ontwikkeling van de Gemeenschap in de toekomst zullen worden gewaarborgd,

D. overwegende dat dit ook noopt tot herziening van de rol van de Commissie, de Raad en het Parlement, opdat een evenwichtig functioneren van de instellingen kan worden bereikt en het democratisch vacuüm kan worden opgevuld,

E. overwegende dat om deze reden de Commissie het uitvoerend orgaan van de Gemeenschap in de ware zin des woords moet worden, met duidelijk omschreven bevoegdheden zowel op intern als extern terrein, en dat haar democratische legitimatie, gebaseerd op een vertrouwensrelatie met het Parlement, moet worden versterkt,

1. stelt vast dat de lid-staten voornemens zijn het vraagstuk van de bevoegdheden van de Commissie grondig te bestuderen en wijst erop dat het Parlement reeds met de dialoog begonnen is en in dit verband in zijn bovengenoemde resolutie van 11 juli 1990 over de Intergouvernementele Conferentie specifieke voorstellen heeft gedaan;

Uitvoerende bevoegdheid in het algemeen

2. betreurt dat de Raad in de praktijk de neiging heeft vertoond gebruik te maken van de meest restrictieve „comitologie"-bepalingen wanneer hij uitvoeringsbevoegdheden aan de Commissie overdraagt, en dit in

weerwil van:

— de aan de Europese Akte gehechte verklaring van de lid-staten waarin zij de Raad verzoeken de procedure van het raadgevend comité een voorname plaats te geven bij de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden die op het gebied van artikel 100 A van het EEG-Verdrag aan de Commissie zijn verleend,

— de voorstellen van de Commissie die in het algemeen de meest restrictieve procedures hebben vermeden,

— en het standpunt van het Parlement waarin ook wordt getracht restrictieve procedures te vermijden,

en concludeert dat slechts door een herziening van de Verdragen op dit terrein het doeltreffend functioneren van het communautaire besluitvormingsmechanisme en de eerbiediging van de democratische beginselen van scheiding der machten en controle op de uitvoerende macht kan worden gegarandeerd;

3. is derhalve van mening dat in de Verdragen uitdrukkelijk moet worden vastgelegd dat de Commissie niet bij delegatie maar bij uitstek het uitvoerend orgaan van de Gemeenschap is, en bij de uitoefening van haar bevoegdheden terzijde kan worden gestaan door raadgevende of beheerscomités;

4. wijst erop dat de uitbreiding van deze bevoegdheden van de Commissie ook de dienovereenkomstige versterking en verbetering van de controle met zich meebrengt die het wetgevend orgaan op het uitvoerend orgaan uitoefent; wijst in dit verband op de via een briefwisseling tussen de voorzitters Delors en Plumb tot stand gekomen overeenstemming tussen het Europees Parlement en de Commissie volgens welke alle regelingen anders dan routineuze beheersmaatregelen met een beperkte geldigheidsduur, die door de Commissie worden voorgelegd aan comités van het „comitologie"-type, alsmede documenten waarvan de goedkeuring door overwegingen van geheimhouding of urgentie complicaties in zich bergt, aan het Parlement moeten worden toegezonden tegelijk met de toezending aan de comités van het „comitologie"-type in kwestie; wijst er echter op dat aan deze overeenkomst door de Commissie niet volledig de hand is gehouden; stelt met name vast dat tussen 1 mei 1989 en 15 juli 1990 slechts 48 van dergelijke uitvoeringsregelingen aan het Parlement zijn toegezonden en dat twee derde van deze betrekking hadden op zeer technische kwesties in verband met de handelsterminologie, doch dat andere afdelingen van de Commissie veel minder tegemoetkomend zijn geweest in de overdracht van teksten aan het Parlement;

5. dringt er bij de Commissie met klem op aan dat zij er zorg voor draagt dat haar eigen afdelingen zich van hun plichten in dit verband bewust zijn en alle desbetreffende documenten tijdig aan het Parlement doen toekomen;

6. draagt zijn parlementaire commissies op oplettend te zijn bij de toepassing van de tussen de Commissie en het Parlement overeengekomen procedures en met name bij de toepassing van artikel 53 van het Reglement van het Parlement en van de door de commissievoorzitters en het Bureau in uitgebreide samenstelling goedgekeurde richtsnoeren over de positie van het Parlement bij de behandeling van de comitologiebepalingen in de wetgevingsvoorstellen;

7. herinnert eraan dat de richtsnoeren bepalen dat:

a) het Parlement in eerste lezing stelselmatig alle bepalingen dient te schrappen om procedure III a) of III b) toe te passen en deze dient te vervangen door procedure II a) of b), dan wel procedure I voor voorstellen over de interne markt die zijn ingediend op grond van artikel 100 A van het EEG-Verdrag. Indien de kwestie van bijzonder belang is of zeer gevoelig ligt, kan het Parlement ervoor zorgen dat besluiten worden genomen via de wetgevingsprocedure;

b) het Parlement zich in tweede lezing dient te blijven verzetten tegen bepalingen in een gemeenschappelijk standpunt om procedure III b) toe te passen; procedure III a) kan bij wijze van uitzondering als compromis worden aanvaard, behalve in geval van voorstellen betreffende de interne markt die op grond van artikel 100 A van het EEG-Verdrag zijn ingediend, in welk geval procedure II b) het maximaal aanvaardbare

compromis vormt.

Bepalingen over inschakeling van comités op grond van artikel 145 zijn onaanvaardbaar voor het nemen van besluiten over uitgaven en inkomsten aangezien in artikel 205 van het EEG-Verdrag wordt bepaald dat uitsluitend de Commissie verantwoordelijk is voor de uitvoering van de door het Parlement goedgekeurde begroting;

8. is van mening dat de verantwoordelijkheid van de Commissie voor de uniforme tenuitvoerlegging van de communautaire wetgeving door de lid-staten groter dient te worden en verzoekt de Commissie in dit opzicht waakzaamheid te betrachten, waarbij zij zo nodig de lid-staten voor het Hof van Justitie daagt;

9. is van oordeel dat de uitvoering van de begroting onder de bevoegdheden van de Commissie valt en dat derhalve slechts een raadgevend comité de Commissie in deze kwesties terzijde kan staan;

Uitvoerende bevoegdheid bij de Economische en Monetaire Unie

10. is van oordeel dat de Commissie, afgezien van haar algemene uitvoerende bevoegdheden, een wezenlijke rol dient te spelen bij de besluiten op zowel economisch als sociaal terrein die in het kader van de Economische en Monetaire Unie zullen worden getroffen;

11. doet het voorstel, overwegende dat de Economische en Monetaire Unie nog niet functioneert het volgende algemene schema te hanteren, dat tijdens de Intergouvernementele Conferentie een meer gedetailleerde vorm kan krijgen:

a) economische unie: de omschrijving van de doelstellingen en het uitzetten van het beleid en de algemene richtsnoeren valt toe aan de Raad en het Parlement, na een desbetreffend voorstel van de Commissie. De tenuitvoerlegging van deze algemene economische richtsnoeren valt toe aan de Commissie en de lid-staten. De Commissie beschikt over de bevoegdheid controle op de lid-staten uit te oefenen in kwesties betreffende de tenuitvoerlegging van het communautaire recht; zij is evenwel rekenschap verschuldigd aan het Parlement;

b) monetaire unie: het gemeenschappelijk monetair beleid moet worden opgedragen aan een Europees stelsel van centrale banken. Er zal evenwel samenhang moeten bestaan met het extern valutabeleid en met een gecoördineerd economisch beleid ([5]);

[…]

([1]) PB nr. C 96 van 17.4.1990, blz. 114.
([2]) PB nr. C 149 van 18.6.1990, blz. 66.
([3]) PB nr. L 197 van 18.7.1987, blz. 33.
([4]) PB nr. C 231 van 17.9.1990, blz. 91, 97, 163 en 165.
([5]) Bovengenoemde resolutie van 16.5.1990.